

ВЕЧЕР НА МУЗИКАТА И ПОЕЗИЯТА

Една необичайна вечер за фестивала, която внесе ново настроение. В нея си дадоха среща две твърде близки помежду си изкуства — поезията и музиката. Традицията за провеждане на музикално поетични вечери и тази година бе реализирана в рамките на XIV международен фестивал. Това беше чудесна проява — добре подготвена и осъществена, която вля много свежест, разнообразие и колорит във вече едностепенния концертен живот.

В двете части на вечерта-концерт свои стихове прочетоха поетите Лъчезар Еленков, Здравко Кисъв и поетеса Първолета Проконова. Това са трима млади автори, съвсем различни в своите творчески търсения. Главното, което ги свързва, е съвременната им чувствителност и отзивчивост към проблемите на нашето време, което характеризираше цялата вечер.

Първа прочете свои стихове с много настроение и искрено чувство Първолета Проконова. Тя бе подбрала както интимна любовна лирика, така и стихове с гражданска тематика. Чудесни впечатления остави и поетът Лъчезар Еленков, особено със стихотворението си „Моят вол на майката“, изградено майсторски, силно, въвлувано. Познатият русенски поет Здравко Кисъв ни прочете свои стихове за родния град, за нашето съвремие. По дълбоко вътрешно убеждение смятам, че е по-успешен при подобни поетични музикални вечери стиховете на поетите да бъдат рецитирани от наши изтъкнати артисти. С това ще се облек-

чат в известна степен самите автори, а и произведението им ще намерят своето високо художествено представяне.

На песента, като най-добър израз на синтеза между поезия и музика, беше отредено заслужено място. Още в началото на вечерта прозвучаха три песни по стихове на Димчо Дебелянов от Георги Златев—Черкин, в изпълнение на Стефка Попангелова и камерния оркестър „Българска музикална младеж“ под диригентството на Иван Ангелов. Певичата с отлични гласови възможности, Попангелова даде много точен израз на големите общочовешки идеи, развълнували поет и композитор, като ги интерпретира с високо емоционален тонус. Във втората част бяха изпълнени и две песни от композитора Тодор Попов — „Люлчина песен“ по текст на Камен Зидаров и „Сонет“ по Елисавета Багряна. Топло-то чувство на първата песен и различно обогатените настроения на „Сонета“ бяха много тънко почувствувани, преживяни и пресъздадени от певичката Валентина Алексеевска.

На тази вечер беше изпълнено за първи път и едно произведение, писано специално за фестивала Мартенски музикални дни. Това е „Музика за Чили“ от младия композитор Виктор Чучков за камерен оркестър, пиано, алтова флейта и рецитатор. Като литературна основа е послужила стихосбирката на Любомир Левчев „Дневник за изгаряне“. Композиторът сам е подбрал няколко стихотворения, от които изгражда едно свободно

построение от стихове, необходимо за по-пълното изразяване и конкретизиране идеята на творбата. Съвсем сполучливо, преди диригентът да е вдигнал палката, в салона зазвуча магнетофонен запис с гласа на президента Алиев — част от неговата последна реч. Записът е много кратък, затихна бързо, но първият гласък се пое и разви от оркестъра и солистите, за да достигне до своята идейно-художествена кульминация в края. Алтовата флейта (Георги Спасов) е специално избрана от автора като солирац инструмент с характерен тембър, носещ едно поприглушено мрачно настроение. Пианото, на което свири самият автор и третирано виртуозно. В цялото произведение комбинаторът се стреми да изгради ярък театрален декор на текста, да постигне пълно художествен синтез между слово и звук. При изпълнението особено добро впечатление остави артистът Димитър Вачев, чийто красив, пробивен и тембрист глас беше в синхрон със звучащата музика. Но имаше моменти, в които оркестърът го заглушаваше и ако се потърси едно по-сполучливо разположение на солистите, а рецитаторът се изнесе на предна позиция, ще се получи добър баланс между инструментите и човешкия глас. Въпреки изпълнителските проблеми, които поставя това ново произведение, то носи в себе си една много актуална тема, протест срещу терора и насилията, както и голямата идея за човешка свобода. Претворена със средствата на музиката

и поезията, тя става още по-силна и въздействаща.

В поетично-песенната вечер русенската публика се среща за втори път с Кантата за родната и революционна от композитора Иван Спасов, с участието на хора на Софийските девойки с диригент з. а. Васил Арнаудов и с рецитатор Димитър Вачев. Познатото вече на мнозина произведение, пиано по стихове на Маяковски, Ахматова и Рождественски, завлада с доброто си изпълнение.

Глигистеното чисто инструментално произведение в рамките на музикално-поетичната вечер бе Сонатата за оркестър от композитора Михаил Пеков. Това е едно младежко произведение, което пряко кореспондира с мислите, чувствата и настроението на своите млади съвременници. В неговата тричасна структура изтъква и се налага финалът със жизнеността и емоционалността на изказа. В лицето на камерния оркестър „Българска музикална младеж“ и неговия диригент Иван Ангелов произведението намери чудесни изпълнители, които успяха да разкрият на слушателите най-добрите му качества. А може би едно младежко произведение намери адекватно то си изпълнение от творчески колектив, чийто горна възрастова граница почти не надхвърля 35 години.

Музикално-поетичната вечер като цяло със своята разнообразна, интересна и целенасочена програма допадна на русенската публика, като й достави дълбоко естетическо преживяване.

А. РАДОСЛАВОВА